

tingspartierne skulde sige, at nu vilde de ikke have de privilegerede Vælgere. Det havde været en naturlig Opgave for den ærede Ordfører og hans Parti at tage en Løsning op i den Retning, jeg antydede, og havde de gjort det, vilde han jo ganske naturligt have faaet Svar paa det Spørgsmaal, han stillede om, hvorvidt det kunde lade sig gennemføre. Og skulde det have vist sig, at det ikke kunde lade sig gennemføre, hvad jeg tror, det kunde, saa vilde den ærede Ordfører og hans Parti paa det Grundlag dog have staaet stærkere og mere uangribelige fra demokratisk Side, end de staa nu med de privilegerede Vælgere paa Ryggen.

Ordføreren (Anders Nielsen): Det overrasker mig noget nu at høre, at det var Venstrereformpartiet, der skulde have faaet denne Ordning gennemført, denne Ordning udenom de selvskrevne Vælgere. Det var jo netop det, der fandtes i det af Regeringen forelagte og af Folketinget vedtagne Forslag. Men man vilde ikke fra modstaaende Side acceptere dette Forslag, for saa vidt Amtsraadene angaar. Jeg har ikke erfaret, at man fra anden Side i Fællesudvalget har vist Tilbøjelighed til at frafalde de privilegerede Vælgere til Amtsraadene. Men det kunde interessere mig at høre fra en Mand, der dog regner sig til Højre . . . (Chr. Reventlow: Nej!) . . . Ja, ja, saa er det ærede Medlem altsaa ikke Højremand længer. Jeg vidste ikke andet, end at han var Højremand. Men naar han altsaa er ganske og aldeles i Udlændighedstilstand, naar han ikke er Højremand, ikke Venstremand, ikke Socialdemokrat og ikke frikonservativ, saa maa han jo undskylde mig, saa kan jeg ikke tage Hensyn til hans Anvisning paa, hvorledes man skulde have klareret denne Sag netop under Forhandlingerne med andre Partier.

Chr. Reventlow: Den ærede Ordførers sidste Udtalelser tyde paa, at han overhovedet ikke kan tænke sig anden Optræden i Politik end den, i hvilken Folk gaa i Flok og Følge under en Hyrdes Kommando. Jeg forstaaer saa inderlig godt, at den ærede Ordfører foretrækker Opretholdelsen af denne Tilstand fremfor at se i dansk Politik Folk træde op, der bryde en lille Smule med al den gamle Doktrinarisme og Konservatisme, der hersker indenfor Partierne, og som den ærede Ordfører netop gennem sin Udtalelse viser sig at være en saa typisk Repræsen-

tant for. Det er denne ægte danske Partikonservatisme, der i disse hans Udtalelser fandt Udtryk.

Ordføreren (Anders Nielsen): Saadan er jo Tilstanden. Det ærede Medlem kan være ked af det, med Rette eller med Urette, men Tilstanden er nu en Gang saadan, at Politikerne her paa Rigsdagen gruppere sig i større eller mindre Partier. Derved er der intet at gøre for det ærede Medlem, thi han vil sikkert ikke være i Stand til at tilvejebringe denne lykkelige Tilstand, som dæmrer i hans Fantasi, denne lykkelige Tilstand, hvorefter hver Politiker gik efter sin egen Næse uden at bryde sig om, hvad hans Sidemand mente. Vi andre maa foreløbig regne med Tilstanden, som den er, og Tilstanden er den, at vi i Landstinget staa overfor 2 Højregrupper, medens vi i Folketinget staa overfor Folketingets Venstre, Socialdemokratiet og det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow). Hvad Forholdet indenfor Højregruppen her i Folketinget angaar, nægter jeg ikke, at man af og til faar Indtrykket af, at dens Medlemmer saa nogenlunde gaa hver til sin Side. Men ellers, der hvor Tyngdepunktet for vore Forhandlinger ligger, der hvor Afgørelserne skulle træffes, der møde vi Partierne, der møde vi Mændene i Flok og Følge, og det maa vi regne med, naar vi skulle tage vor Stilling.

Chr. Reventlow: Næst efter at udtale min Forundring over, at den ærede Ordfører for Tingets største Parti ikke ved om mig, at jeg i hele denne Samling ikke en Gang har staaet i Højres Valgruppe — en Ting, som den ærede Ordfører dog sikkert burde vide — skal jeg gøre ham opmærksom paa, at han lægger sit Tyngdepunkt noget forkert. Hans Konservatisme forhindrer ham komplet i at se, at der ude i Befolkningen kan røre sig Kræfter, som en skønne Dag ville sprænge de snærende Partibaand, som hans stærke Konservatisme søger at lægge om dem. Jeg staaer her netop som Udtryk for noget, der maaske nok saa godt er Tyngdepunkt i dansk Politik som det svindende Parti, den ærede Ordfører er Repræsentant for, nemlig som Udtryk for de Vælgere, der afgjorde det Valg, ved hvilket jeg blev valgt. Det var Vælgere, der stode i Reformpartiet og i det moderate Parti, Vælgere, der sagde, at de vilde have, at der herinde, ogsaa i Ørene paa den ærede Ordfører for Reformpartiet, skulde lyde